

या आठवड्यातील हवामान अंदाज

फळ छाटणीची तारीख : १५-०९-२०२२

गुरुवार (०१/०६/२०२३) - बुधवार (०७/०६/२०२३)

खरड छाटणी :- १५ एप्रिल २०२३

स्थान	तापमान (°C)		पावसाची शक्यता	वातावरण	वाऱ्याचा वेग (कि/तास) किमा- जास्त	सापेक्ष आर्द्रता%	
	किमान	ऊचांक				किमा	जास्त
नाशिक	25-28	37-40	लोणी - रवि-बुध - रिमझिम. वणी, नाशिक, दिंडोरी, ओझर, पालखेड, पिंपळगाव बसवंत, कळवण-गुरु-बुध - पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	16-21	14-25	50-85
पुणे	23-25	38-39	इंदापूर-- रवि, सोम-रिमझिम पाऊस. बारामती- गुरु, रवि-रिमझिम. पुणे, फुरसुंगी, लोणी काळभोर, उरुळी कांचन, पाटस, यवत, नारायणगाव - गुरु-बुध - पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	14-22	17-27	51-80
सोलापूर	25-28	40-43	सोलापूर - सोम, मंगळ - रिमझिम पाऊस. नात्रज- बुध-रिमझिम वैराग, बार्शी-रवि, सोम, मंगळ-रिमझिम. लातूर- रवि, सोम- रिमझिम पाऊस. तुळजापूर, पंढरपूर, औसा- गुरु- बुध- पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	18-25	11-24	17-47
सांगली	22-25	39-40	शेटफळ, पळशी- रवि- मंगळ- रिमझिम. खानापूर विटा, वाळवा, पलूस, कवठे - सोम-रिमझिमशिरगुप्पी- गुरु, शुक्र, रवि, सोम, मंगळ, बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस. मिरज- गुरु, सोम, मंगळ, बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस.	साफ ते ढगाळ	18-20	14-20	61-79

विजयापुरा	24-27	41-42	विजयपुरा, चडचन, तिकोटा आणि तेलसंग - सोम-बुध - रिमझिम पाऊस.	साफ ते ढगाळ	20-25	12-21	32-54
हैदराबाद	26-28	39-41	हैदराबाद, मेडचल - रवि-मंगळ - रिमझिम पाऊस. जहिराबाद- गुरु- बुध- पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	09-16	11-20	24-34
सातारा	22-23	37-38	सातारा-रवि-मंगळ-रिमझिम पाऊस. खटाव, फलटण-गुरु, रवि-रिमझिम.	साफ ते ढगाळ	12-16	19-24	70-81
अहमदनगर	24-26	40-41	अहमदनगर- शनि, बुध- रिमझिम श्रीगोंदा-रवि, लग्न- रिमझिम राहाता, कोपरगाव, संगमनेर अकोले - ऊन- रिमझिम पाऊस जामखेड, कर्जत- गुरु-बुध- पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	22-26	11-20	31-50
जालना	25-27	41-42	अंबड, जालना- शनि- रिमझिम पाऊस. मंठा - सूर्य - रिमझिम. गानसावंगी, जाफ्राबाद - गुरु - बुध - पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	23-26	11-18	22-46
बुलढाणा	25-28	41-42	बुलढाणा- गुरु- ऊन-रिमझिम. चिखली-गुरु, शुक्र-रिमझिम सिंदखेडराजा, द.राजा-गुरु-बुध- पाऊस नाही.	साफ ते ढगाळ	20-25	11-20	22-52
कोल्हापूर	25-26	35-38	कागल, करवीर, गगन-बावडा-सोम-बुध-रिमझिम.	साफ ते ढगाळ	09-11	33-40	90-94
बंगळूरु ग्रामीण	21-22	32-35	अनकल, दोड्डाबल्लापूर, बेंगळूरु-पूर्व, बेंगळूरु-उत्तर, बेंगळूरु-दक्षिण- गुरु, शनि, रवि, सोम, मंगळ, बुध- रिमझिम.	साफ ते ढगाळ	11-18	28-41	73-86
बेलागावी	23-25	36-37	बेळगावी, गोकक, खानापूर -गुरु, शनि, सोम, मंगळ, बुध - रिमझिम पाऊस. चिकोडी - गुरु, शुक्र, रवि, सोम, मंगळ, बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस. अथनी- गुरु सोम, मंगळ, बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस.	साफ ते ढगाळ	15-19	22-29	81-91
बिदर	25-28	41-42	बसवकल्याण, मानवाबाद- रवि, सोम-रिमझिम. बिदर- गुरु- बुध - पाऊस नाही	साफ ते ढगाळ	12-27	13-16	19-34
बागलकोट	22-24	39-41	हुंगुंड, बागलकोट, जमखंडी, मुधोळ-सोम-बुध -रिमझिम पाऊस.	साफ ते ढगाळ	17-24	13-21	54-65

टीप: वरील हवामान माहिती खालील संकेतस्थळांवर दिलेल्या हवामान अंदाजाचा सारांश आहे

https://www.wunderground.com/?cm_ven=cgi

<https://imdagrmet.gov.in/weatherdata/BlockWindow.php>

<https://www.timeanddate.com/weather/india>

भाकृअनुप-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र अचूकतेचा दावा करत नाही.

पाणी व्यवस्थापन

1. पाणी व्यवस्थापन

2. अपेक्षित पॅन बाष्पीभवन: 7 ते 9.5 मिमी

1. माती वाफसा (शेताची क्षमता) स्थितीत असल्यास पाणी देऊ नका.

2. खरड छाटणी केल्यानंतर, अंकुर वाढीच्या अवस्थेत, दररोज 11,900 - 16,150 लि/एकर सिंचन पाणी द्यावे. सिंचनाच्या पाण्याची क्षारता 1 dS/m पेक्षा कमी असल्यास, दररोज 9,500 - 12,900 लि /एकर वापरावे.

3. जर वाढ अपेक्षेपेक्षाजास्त असेल, तर सिंचन पाणी वापर कमी करून 6,000- 8,500 लि / एकर करावे. तरीही वाढ आटोक्यात आणता येत नसेल,तर वाढ नियंत्रणात येईपर्यंत सिंचन थांबवावे.
4. फळांच्या कळ्या भेदण्याच्या अवस्थेत, अंकुर जोम नियंत्रित करण्यासाठी आणि म्हणून, सिंचन पाणी 4500 ते 5500 लिटर / एकर / दिवस असावे.
5. फळांच्या कळ्या विभेदक अवस्थेसाठी, ताण देणे आवश्यक आहे. चिकणमाती मातीत पाणी धरून ठेवण्याची क्षमता जास्त असल्याने, कृपया लक्षात घ्या की ताण लवकर लादला जाणे आवश्यक आहे अन्यथा फलनक्षमतेवर परिणाम होईल.
6. जसजसे तापमान वाढत आहे आणि कुठेही ते 42-43 डिग्री सेल्सिअस ओलांडत आहे, फळांच्या कळ्यातील फरक करताना सिंचन पाण्याचा वापर शेताच्या क्षमतेच्या जवळ किंवा वापसा स्थिती असू शकतो. तथापि, नवीन वाढ दिसून आल्यास, छत व्यवस्थापित करण्यासाठी पाणी कमी करावे/ थांबवावे.
7. केन पक्वतेच्या अवस्थेत, 4500 ते 5500 लिटर/एकर/दिवस दराने सिंचन करावे.
8. बंधारे ओले ठेवण्यासाठी मलचिंगचा सराव करावा. यामुळे बांधाच्या पृष्ठभागावरील ओलाव्याचे बाष्पीभवन झाल्यामुळे रूट झोनमध्ये तयार होणारी क्षारता कमी होईल. माती आणि मूलद्रव्य व्यवस्थापन

शूट वाढीची अवस्था:

1. सबकेन संपल्यानंतर, कोणत्याही आंतरीक पानांचे पिवळसर किंवा किरकोळ पानांचे पिवळसरपणा तपासा. इंटरव्हेइन्ल व्हिनल लीफ पिवळसर होणे म्हणजे चुनखडीयुक्त मातीमुळे चुना प्रेरित लोहाची कमतरता. पानांच्या मार्जिनचे पिवळे पडणे आणि कर्लिंग म्हणजे पोटॅशियमची कमतरता. चुनखडीयुक्त जमिनीत, फेरस सल्फेट 2 ग्रॅम / एमएल ची 3 दिवसांच्या अंतराने दोनदा फवारणी करा आणि 15-20 किलो/एकर फेरस सल्फेट ठिबकने टाकावा.
२. चुनखडीयुक्त जमिनीचे प्रभावी व्यवस्थापन करण्यासाठी, दर आठवड्याला ठिबकद्वारे 5 किलो/एकर विद्राव्य गंधक टाका. तसेच मॅग्नेशियम सल्फेट आणि पोटॅशियम सल्फेट 3 ग्रॅम / एल फक्त एकदाच फवारणी करावी.

3. पान कुरळे होण्याची शक्यता, पानांचे मार्जिन तपासा, थोडे ते अधिक पिवळे असल्यास, पोटॅशियमची कमतरता होण्याची शक्यता आहे. SOP 3 ग्रॅम / एल ची पर्णासंबंधी फवारणी आणि त्यानंतर 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश / एकर 2 ते 3 भागामध्ये फवारणी करावी.

4. जंबो, नानासाहेब जांभळा इत्यादी रंगीत जातींमध्ये पोटॅशियमची कमतरता असल्यास पानांचे कुरळेपणा आणि पानांच्या मार्जिनचे लालसर/कांस्यीकरण दिसून येते. सल्फेट ऑफ पोटॅश 3 ग्रॅम / एमएल ची पर्णासंबंधी फवारणी आणि त्यानंतर 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश / एकर 2 ते 3 भागामध्ये फवारणी करावी.

फळ बड फरक अवस्था:

1. माती परीक्षण मूल्यांवर आधारित, मातीत फॉस्फरसची कमतरता असल्यास 20 - 25 किलो फॉस्फरिक ऍसिड किंवा 150 किलो एसएसपी (SSP) वापरावा. चुनखडीयुक्त जमिनीत फॉस्फोरिक ऍसिड वापरणे इष्ट आहे. जोपर्यंत माती आणि पेटीओल चाचण्या कमी फॉस्फरसची उपलब्धता दर्शवत नाहीत तोपर्यंत देऊ नये.

2. नायट्रोजन असलेले कोणतेही पाण्यात विरघळणारे खत घालू नये.

3. खरड छाटणीच्या 45 दिवसांनंतर, वेलीतील पोषक घटक जाणून घेण्यासाठी पेटीओल चाचणी करावी. अंकुराच्या पायथ्यापासून 5 व्या पानापासून पेटीओल्स काढले गेलेल्या पानांची मोजणी करून गोळा केले जावे.

4. खरड छाटणीच्या 45-55 दिवसांनंतर मॅग्नेशियम सल्फेट 15 किलो / एकर कमीत कमी 2 भागामध्ये वापरावे.

5. खरड छाटणीच्या 45-55 दिवसांनंतर चुनखडीयुक्त जमिनीत, मॅग्नेशियम सल्फेट आणि पोटॅशियम सल्फेट 3 ग्रॅम / लिटर 45 ते 55 डीएपी दरम्यान फक्त एकदा फवारणी करावी.

6. सिंचनाच्या पाण्यात 100 ppm पेक्षा जास्त सोडियम असल्यास पाने काळे होण्याच्या लक्षणांवर बारीक लक्ष ठेवावे.

7. पान कुरळे होण्याची शक्यता, पानांचे मार्जिन तपासा, थोडे ते अधिक पिवळे असल्यास, पोटॅशियमची कमतरता होण्याची शक्यता आहे. सल्फेट ऑफ पोटॅश 3-4 ग्रॅम / ली ची पर्णासंबंधी फवारणी आणि त्यानंतर 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश/एकर 2 ते 3 भागामध्ये फवारणी करावी.

8। जंबो, नानासाहेब पर्पल इत्यादी रंगीत जातींमध्ये पोटॅशियमची कमतरता असल्यास पानांचे कुरळे होणे आणि पानांच्या मार्जिनचे लालसर/कांस्थीकरण दिसून येते. सल्फेट ऑफ पोटॅश 3 एमएल ची पर्णासंबंधी फवारणी आणि त्यानंतर 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश /एकर 2 ते 3 भागामध्ये फवारणी करावी.

केन परिपक्वता अवस्था

1. पोटॅशियमचा वापर केनच्या परिपक्वतेच्या अवस्थेपासून आवश्यक आहे. अंदाजे या अवस्थेत 64 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश (विद्राव्य दर्जाचे) द्यावे. पोटॅशियमचे लीचिंग नुकसान कमी करण्यासाठी किमान पाच डोसमध्ये विभाजन करावे. या आठवड्यात 15 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश दोन-तीन भागामध्ये लागू करा.
2. मॅग्नेशियम सल्फेट 15 किलो/एकर दोन विभागांमध्ये वापरा. छाटणीनंतर 60-75 दिवसांच्या दरम्यान द्यावा।
3. चुनखडीयुक्त जमिनीत जेथे लोहाची तीव्र कमतरता दिसून येते, 3 दिवसांच्या अंतराने 2-3 ग्रॅम / एमएल फेरस सल्फेटची दोन ते तीन वेळा फवारणी करा आणि त्यानंतर ठिबकद्वारे 15-20 किलो/एकर फेरस सल्फेट वापरा. फर्टिगेशन डोस प्रत्येकी 5 किलोच्या किमान 3 डोसमध्ये विभागला पाहिजे.
4. चुनखडीयुक्त मातीचे प्रभावी व्यवस्थापन करण्यासाठी, दर आठवड्याला ठिबकद्वारे 5 किलो/एकर विद्राव्य गंधक टाकावा. तसेच मॅग्नेशियम सल्फेट आणि पोटॅशियम सल्फेट @ 3 ग्रॅम / एल फक्त एकदाच फवारणी करावी.

कॅनोपी व्यवस्थापन

गेल्या आठवड्याभरापासून द्राक्षबागांमध्ये हवामानातील चढउतारांचा परिणाम दिसत आहे.

आर्द्रता कमी होऊन द्राक्ष द्राक्षबागेतील तापमान वाढत आहे. सध्याचे हवामान आणि वाढीच्या

अवस्था बघून द्राक्षबागांच्या योग्य नियोजनासाठी पुढील सल्ला दिला जातो

नुकतीच छाटणी केलेली द्राक्षबाग

1) तापमान वाढल्याने आर्द्रता कमी होईल, शिवाय, वाऱ्याची तीव्रता देखील अधिक असेल. मातीतून होणारे बाष्पीभवन आणि पानांमधून होणारे बाष्पीभवन यामुळे

जमिनीमधील व वेलीमधील पाण्याचे प्रमाण कमी होईल. या वाढीच्या अवस्थेत वेलीची पाण्याची गरज वाढेल. पाण्याच्या कमतरतेमुळे फुटी वाढण्यास अडथळा निर्माण होतो. या स्थितीत, पाण्याचे योग्य व्यवस्थापन खूप महत्वाचे ठरते. म्हणून, खालील उपाययोजना कराव्यात.

अ) द्राक्षबागेला सकाळी लवकर किंवा संध्याकाळी उशिरा पाणी द्यावे. त्यामुळे पाण्याचे बाष्पीभवनावर कमी होईल.

ब) बोधावर सेंद्रिय आच्छादनाचा वापर करावा. त्यामुळे जमिनीतून होणारे बाष्पीभवन कमी होईल.

क) ठिबक लाइन बोधावर टाकावी.

ड) संध्याकाळच्या वेळी @ 2-3 ml/L पाण्यात अँटीस्ट्रेस ची फवारणी करावी.

2) पाण्याच्या कमतरतेच्या स्थितीत, पिचिंग केल्यानंतर, साइड शूट बाहेर येण्यास अडथळा निर्माण होतो .

३) सरळ काडी बनवताना दहाव्या ते अकराव्या डोळ्यावर पिचिंग करावी.

4) पाण्याच्या कमतरतेच्या परिस्थितीत खतांचा वापर कमी कमी करू शकतो.

5) तत्काळ फुटीची विरळणी करणे आवश्यक आहे. यामुळे पानांचा आकार वाढण्यास मदत होईल जेणेकरून घडांच्या विकासासाठी आवश्यक अन्नद्रव्य वेलीमध्ये पुरेश्या प्रमाणात राहतील.

सबकेन केलेल्या द्राक्षबागेतील स्थिती

1) सबकेन केलेल्या काडीवर 3-4 पाने आल्यानंतर घड निघण्याची अवस्था सुरू होते. या अवस्थेत वेलीची वाढ नियंत्रणात ठेवावी. त्यामुळे सिंचन आणि नत्रयुक्त खतांचा वापर कमीत कमी करावा.

2) पावसाच्या स्थितीमध्ये, **6BA** आणि **Uracil** च्या फवारणीची करावी. यामुळे वेलीतील सायटोकायनिनची पातळी वाढेल आणि घडांचा विकासासाठी आवश्यक असलेले **RNA:DNA** प्रमाण वाढेल.

३) अतिवृष्टी किंवा गारपिटीमुळे पानांचे नुकसान होऊ शकते. वेलीवरील उपलब्ध पानांच्या क्षेत्रानुसार, फुटीवर अतिरिक्त पाने वाढू द्यावीत.

4) गारपिटीमुळे किंवा पावसामुळे फुटवे तुटल्यास, तुटलेल्या कांड्यांच्या खालील डोळ्यांवर पिचिंग करावी.

- 5) गारपिटीमुळे वेलींवर थोड्याफार प्रमाणात हानी झाल्यास या स्थितीत, फुटी काढून टाकणे किंवा पुन्हा छाटणी करण्याची आवश्यकता नाही. तथापि, कॉपर युक्त बुरशीनाशकाची फवारणी @ 1.0 ते 1.5 ग्रॅम/लिटर पाण्यात करावी.
- 6) गारपीट किंवा पावसामुळे गंभीर नुकसान झाल्यास, जखमेच्या खाली लगेच शूट पिंचिंग करावी. यानंतर कॉपरच्या फवारण्या कराव्यात.
- ७) जास्त आर्द्रता निर्माण झाल्यास द्राक्षबागेत ट्रायकोडर्माच्या २-३ फवारण्या घ्याव्या.
- 8) द्राक्षबागेत घड फुटण्याच्या अवस्थेत पाऊस पडल्यास, त्यावर योग्य व्यवस्थापन करणे महत्वाचे ठरते. बगलफुटी काढणे, वाढत्या टोकाचा शेंडा मारणे आणि फॉस्फरस आणि पोटॅशयुक्त खतांचा वापर करावा. ०.५२.३४ किंवा फक्त पोटॅश ची फवारणी सुद्धा करू शकतो.
- 9) अनेक द्राक्ष द्राक्षबागांमध्ये फुटीची वाढ जोमात होतांना दिसते. याव्यतिरिक्त, बघाल फुटीची वाढ सुद्धा आढळून येईल, अशा परिस्थितीत, पाणी आणि नायट्रोजन युक्त खतांवर नियंत्रणात ठेवावे.

नवीन द्राक्षबागांमध्ये वेली सुकण्याची समस्या

1. खोडाभोवती कार्बेन्डाझिम @ 1.5 ग्रॅम + इमिडाक्लोप्रिड 17.8SL @ 1.5ml/L पाणी या प्रमाणात ड्रेंचिंग करावी.
2. वेलि सुकण्याचा प्रादुर्भाव जास्त प्रमाणात असल्यास तिसऱ्या दिवशी परत कार्बेन्डाझिम @ 1.5 ग्रॅम + इमिडाक्लोप्रिड 17.8SL @ 1.5ml/L पाणी या प्रमाणात ड्रेंचिंग करावी. अन्यथा, पहिल्या ड्रेंचिंगच्या 3 दिवसांनंतर खोडाभोवती हेक्साकोनाझोल @ 1.0 मिली/लिटर पाण्याची ड्रेंचिंग करावी.
3. किंवा टॅब्युकोनाझॉल @ 1.0 ml/L पाणी या प्रमाणात 3 दिवसांनी ड्रेंचिंग करावी.
4. वेलि सुकण्याची समस्या नियंत्रणात आल्यानंतर द्राक्षांचा वेल 2-3 एल ट्रायकोडर्मा प्रति एकर या प्रमाणात वापरून ड्रेंचिंग करावी .
5. एका आठवड्यासाठी फुटीचा शेंडा मारू नका, फुटीची वाढ होऊ द्यावी.
6. फुटी वाढ होण्यासाठी युरिया @ 1.5 ते 2.0 किलो/एकर ठिबकद्वारे फक्त एकदाच द्या

रोग व्यवस्थापन

खरड छाटणीनंतरचे दिवस	रोगांचा धोका			
	केवडा	भुरी	बुरशीजन्य करपा	इतर
	नाही	नाही	नाही	जीवाणू करपा - नाही. तांबेरा - नाही

लवकर छाटणी केलेल्या भागात, हेक्साकोनाझोल @0.75ml/L वापरून द्राक्ष वेलीची वाढ थांबवली जाऊ शकते. या सोबत, ते भुरी रोगाचा संसर्ग, असल्यास नियंत्रित करेल. मॅन्कोझेब आणि कॉपर फॉर्म्युलेशनचा प्रतिबंधात्मक वापर चालू ठेवावा. ज्या भागात कमी ते मध्यम पाऊस पडेल, अशा ठिकाणी ट्रायकोडर्माचा ड्रीप द्वारे केला जाऊ शकतो. तापमान जास्त असलेल्या भागात ट्रायकोडर्माचा वापर टाळावा. काही ठिकाणी जिवाणू करपा दिसल्यास, मॅन्कोझेब @ 2g/L या प्रमाणाने फवारावे. ऍन्थ्रॅकनोज (बुरशीजन्य करपा) रोगाचा प्रादुर्भाव ही होऊ शकतो त्याच्या नियंत्रणासाठी कार्बेन्डाझिम/थिओफेनेट मिथाइल @ 1g/L या प्रमाणाने फवारावे. कॉपरचा जास्त वापर टाळावा.

कीड आणि लाल कोळी व्यवस्थापन

खोडकीड स्ट्रोमेटियम बार्बेटमचे प्रौढ जूनच्या पहिल्या पंधरवड्यात बाहेर येतात. खोडकीडच्या प्रौढांचे

निरीक्षण करण्यासाठी प्रकाश सापळे बसवणे उपयुक्त ठरेल. संध्याकाळी ७.०० ते रात्री १०.०० या दरम्यान दररोज ३ तास प्रकाश सापळे चालवा आणि गोळा केलेले प्रौढ पाण्यात कीटकनाशक मिसळून नष्ट करा. कडुलिंबाचे तेल किंवा कडुलिंबाच्या बियांचा अर्क किंवा द्राक्षबागेत कडुलिंबाची पाने लटकवणे हे स्ट्रोमेटियम बार्बेटमच्या प्रौढांसाठी प्रतिबंधक उपाय म्हणून कार्य करू शकते. मुख्य खोड आणि ओलांड्यावरील सैल साल स्ट्रोमेटियम बार्बेटमसाठी लपण्याची जागा म्हणून काम करते, सैल साल काढून टाकल्याने द्राक्षबागांमध्ये अंडी घालण्याचे प्रमाण कमी होईल.

- चाफर बीटल हे हुमणी अळीचे प्रौढ असतात. मे-जून महिन्यात चांगल्या पावसानंतर ते दिसू लागतात व ते रात्रीच्या वेळी सक्रिय असतात आणि दिवसा लपलेले असतात. नर आणि मादी किडीचे मिलन झाल्यानंतर सुमारे 50 अंडी एका मादीने जमिनीत घातलेली असतात आणि जिथे ती मुळांना खातात. तथापि, द्राक्षे मध्ये हुमणी आळी मुळे नुकसान होणे एक मोठी समस्या नाही. मोठे नुकसान प्रौढांद्वारे पानांवर खाल्ल्याने होते. द्राक्षबागेच्या सीमेवर असलेल्या द्राक्षाच्या झाडांना जास्त फटका बसतो. यासाठी लॅम्बडा सायहॅलोथ्रिन 4.9 सीएस @ 0.5 मिली प्रति लिटर पाण्यात रात्रीच्या वेळी वापरल्यास प्रौढ मारण्यासाठी प्रभावी ठरते.
- इमिडाक्लोप्रिड 17.8 SL @ 0.4 मिली प्रति लिटर पाण्यात फवारणी केल्यास नवीन वाढीवर पिठ्या ढेकून नियंत्रित करण्यास मदत होईल.
- फुलकिडे किंवा अळीचा प्रादुर्भाव झाल्यास, फिप्रोनिल 80 डब्ल्यूजी @ 0.0625 ग्रॅम प्रति लिटर किंवा इमामेक्टिन बेंझोएट 5 एसजी @ 0.22 ग्रॅम प्रति लिटर पाण्यात वापरणे प्रभावी आहे.
- दुसऱ्या पिचिंगनंतर फुलकिडे नियंत्रण करण्यासाठी अतिरिक्त वाढ काढून टाका.
- लालकोळी प्रादुर्भाव दिसू लागतो, त्यामुळे द्राक्षबागांचे काळजीपूर्वक निरीक्षण करा. लालकोळी प्रादुर्भाव आढळल्यास, सल्फर 80 डब्ल्यूजी @ 1.5-2.0 ग्रॅम प्रति लिटर पाण्यात प्रभावी आहे.